

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/2455

af 5. december 2017

om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽³⁾ fastlægges særordninger for pålæggelse af merværdiafgift (moms) for ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester eller elektronisk leverede tjenesteydelser til ikkeafgiftspligtige personer.
- (2) I Rådets direktiv 2009/132/EF ⁽⁴⁾ indrømmes en fritagelse for moms for indførsler af småforsendelser af ringe værdi.
- (3) I evalueringen af nævnte særordninger, som blev indført den 1. januar 2015, blev der peget på en række områder, hvor der kan foretages forbedringer. For det første bør der ske en reduktion af den byrde, der for mikrovirksomheder, som er etableret i en medlemsstat og lejlighedsvis leverer sådanne ydelser til andre medlemsstater, er forbundet med at skulle opfylde momsforpligtelser i andre medlemsstater end deres etableringsmedlemsstat. Der bør derfor indføres en tærskel på fællesskabsplan, hvorunder sådanne leveringer forbliver momspligtige i deres etableringsmedlemsstat. For det andet er kravet om at skulle opfylde kravene til fakturering i alle medlemsstater, som der leveres til, meget byrdefuldt. Med henblik på at minimere byrderne for virksomheder bør reglerne for fakturering derfor være dem, som gælder i den identifikationsmedlemsstat, hvor den leverandør, der gør brug af særordninger, hører til. For det tredje kan afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet, men som har et momsregistreringsnummer i en medlemsstat, f.eks. fordi de udfører lejlighedsvis momspligtige transaktioner i denne medlemsstat, hverken gøre brug af særordningen for afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet, eller særordningen for afgiftspligtige personer, som er etableret i Fællesskabet. Det bør derfor være tilladt sådanne afgiftspligtige personer at gøre brug af særordningen for afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet.
- (4) Evalueringen af de særordninger for afgiftspålæggelse for teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester eller elektronisk leverede tjenesteydelser, som blev indført den 1. januar 2015, har derudover vist, at kravet om, at momsangivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører,

⁽¹⁾ Udtalelse af 30.11.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT)

⁽²⁾ EUT C 345 af 13.10.2017, s. 79.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (EUT L 292 af 10.11.2009, s. 5).

er en utilstrækkelig frist, især for leveringer via et telekommunikationsnet, en grænseflade eller en portal, hvis de ydelser, som leveres via telekommunikationsnettet, grænsefladen eller portalen, formodes at være leveret af operatøren af telekommunikationsnettet, grænsefladen eller portalen, som skal indsamle oplysningerne til udfærdigelse af momsangivelsen hos hver enkelt tjenesteyder. Evalueringen har også vist, at kravet om at foretage korrektion i momsangivelsen for den pågældende afgiftsperiode er meget byrdefuldt for afgiftspligtige personer, da det kan medføre, at de skal genindsende flere momsangivelser hvert kvartal. Følgelig bør fristen for indgivelse af momsangivelsen forlænges fra 20 dage til udgangen af den måned, der følger efter udgangen af afgiftsperioden, og afgiftspligtige personer bør kunne korrigerede tidligere momsangivelser i en efterfølgende angivelse i stedet for i angivelserne for den afgiftsperiode, som korrektionerne vedrører.

- (5) For at undgå, at afgiftspligtige personer, der leverer andre ydelser end teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester eller elektronisk leverede tjenesteydelser til ikkeafgiftspligtige personer, skal momsregistreres i hver eneste medlemsstat, hvor sådanne tjenesteydelser er momspligtige, bør medlemsstaterne tillade afgiftspligtige personer, der leverer sådanne ydelser, at gøre brug af det IT-system til registrering og til angivelse og betaling af momsen, der giver dem mulighed for at angive og betale moms for sådanne ydelser i en enkelt medlemsstat.
- (6) Realiseringen af det indre marked, globaliseringen og de teknologiske forandringer har medført en eksplosiv vækst i den elektroniske handel og dermed også inden for fjernsalg af varer, som både leveres fra en medlemsstat til en anden og fra tredjelandsområder eller tredjelande til Fællesskabet. De relevante bestemmelser i direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF bør tilpasses denne udvikling under hensyntagen til princippet om beskatning i forbrugslandet og behovet for at beskytte medlemsstaternes skatteindtægter og skabe lige konkurrencevilkår for de berørte virksomheder og minimere byrderne for dem. Særordningen for teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester eller elektronisk leverede tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten, bør derfor udvides til fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, og en tilsvarende særordning bør indføres for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande. For tydeligt at fastlægge anvendelsesområdet for de foranstaltninger, der finder anvendelse for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande, bør disse begreber defineres.
- (7) En stor andel af fjernsalg af varer, som både leveres fra en medlemsstat til en anden og fra tredjelandsområder eller tredjelande til Fællesskabet, formidles ved hjælp af elektroniske grænseflader såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, ofte ved anvendelse af oplagsprocedurer i forbindelse med distributionscentre. Selv om medlemsstaterne kan fastsætte, at en anden person end den person, der er betalingspligtig for momsen, hæfter solidarisk for betaling af momsen i sådanne tilfælde, har dette vist sig at være utilstrækkeligt til at sikre effektiv opkrævning af momsen. For at nå det mål og begrænse den administrative byrde for sælgere, skattemyndigheder og forbrugere er det derfor nødvendigt at inddrage afgiftspligtige personer, der formidler fjernsalg af varer ved hjælp af en sådan elektronisk grænseflade, i opkrævningen af moms på sådanne salg ved at fastsætte, at det er disse personer, der anses for at foretage de pågældende salg. For fjernsalg af varer, der indføres fra tredjelandsområder eller tredjelande til Fællesskabet, bør dette begrænses til salg af varer, som forsendes eller transporteres i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, hvorover en fuld toldangivelse ved indførslen kræves til toldformål.
- (8) Hvad angår afgiftspligtige personers leveringer, der formidles ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform eller portal eller tilsvarende midler, er det nødvendigt at opbevare regnskaber i en periode på mindst ti år for at kontrollere, at moms for disse leveringer er bogført korrekt. Perioden på ti år stemmer overens med gældende bestemmelser om opbevaring af regnskaber. Hvis regnskaberne består af personoplysninger, bør de overholde EU-ret om databeskyttelse.
- (9) For at reducere byrden for virksomheder, der gør brug af særordningen for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, bør forpligtelsen til at udstede en faktura i forbindelse med sådanne salg afskaffes. For at give sådanne virksomheder retssikkerhed bør det af definitionen af sådan levering af varer klart fremgå, at den også finder anvendelse, såfremt varerne transporteres eller forsendes for leverandørens regning, herunder når leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen.

- (10) Anvendelsesområdet for særordningen for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande bør begrænses til salg af varer med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, og som sendes direkte fra et tredjelandsområde eller tredjeland til en kunde i Fællesskabet, hvorefter der vil være krav om en fuld toldangivelse til toldformål ved indførslen. Punktafgiftspligtige varer bør udelukkes fra anvendelsesområdet herfor, eftersom punktafgift er en del af afgiftsgrundlaget for moms ved indførsel. Med henblik på at undgå dobbelt påligning af afgift bør der indføres en fritagelse for moms ved indførsel af varer angivet i henhold til den særordning.
- (11) For at undgå konkurrenceforvriddning mellem leverandører inden for og uden for Fællesskabet og tab af skatteindtægter er det derudover nødvendigt at afskaffe fritagelsen for indførsel af varer i småforsendelser med ringe værdi, som er fastsat i direktiv 2009/132/EF.
- (12) En afgiftspligtig person, der gør brug af særordningen for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande, bør kunne udpege en formidler, der er etableret i Fællesskabet, som den person, der i vedkommendes navn og på vedkommendes vegne er betalingspligtig for momsen og skal opfylde de forpligtelser, der er fastlagt i særordningen.
- (13) Med henblik på at beskytte medlemsstaternes skatteindtægter bør en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet og gør brug af denne særordning, være forpligtet til at udpege en formidler. Den forpligtelse bør imidlertid ikke finde anvendelse, hvis vedkommende er etableret i et land, med hvilket Unionen har indgået en aftale om gensidig bistand.
- (14) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv for så vidt angår opstilling af en liste over tredjelande, med hvilke Unionen har indgået en aftale om gensidig bistand svarende til reglerne i Rådets direktiv 2010/24/EU ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 ⁽²⁾, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁾. Eftersom opstillingen af listen over tredjelande er direkte forbundet med det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift, er det hensigtsmæssigt, at Kommissionen bistås af Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde, der er nedsat ved artikel 58 i forordning (EU) nr. 904/2010.
- (15) På baggrund af den eksplosive vækst i elektronisk handel og den deraf følgende stigning i det antal småforsendelser med en reel værdi på op til 150 EUR, som indføres i Fællesskabet, bør medlemsstaterne systematisk tillade brug af særordninger for angivelse og betaling af moms ved indførsel. Sådanne ordninger kan anvendes, når særordningen for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande ikke anvendes. Hvis indførselsmedlemsstaten ikke har bestemmelser om systematisk anvendelse af nedsatte momssatser i henhold til denne særordning, bør slutkunden kunne vælge standardproceduren for indførsel med henblik på at drage nytte af en potentielt nedsat momssats.
- (16) Anvendelsesdatoerne for bestemmelserne i dette direktiv tager, hvor det er relevant, hensyn til den tid, som behøves for at iværksætte de nødvendige foranstaltninger til dets gennemførelse, og som medlemsstaterne behøver for at tilpasse deres IT-system til registrering og til angivelse og betaling af moms.
- (17) Målet for dette direktiv, nemlig forenkling af momsforpligtelserne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (18) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽⁴⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af deres gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

(19) Direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra den 1. januar 2019

Med virkning fra den 1. januar 2019 foretages følgende ændringer i direktiv 2006/112/EF:

1) Artikel 58 affattes således:

»Artikel 58

1. Leveringsstedet for følgende tjenesteydelser til en ikkeafgiftspligtig person er det sted, hvor denne person er etableret, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted:

- a) teleydelser
- b) radio- og TV-spredningstjenester
- c) elektronisk leverede tjenesteydelser, navnlig de i bilag II omhandlede tjenesteydelser.

Når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk leveret tjenesteydelse.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) leverandøren er etableret eller, i mangel af et etableringssted, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i én medlemsstat, og
- b) ydelser leveres til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der er omhandlet i litra a), og
- c) den samlede værdi uden moms af de leveringer, der er omhandlet i litra b), overstiger ikke i det indeværende kalenderår 10 000 EUR eller det hertil svarende beløb i national valuta, og dette var ikke tilfældet i det foregående kalenderår.

3. Når den tærskel, der er omhandlet i stk. 2, litra c), overskrides i løbet af et kalenderår, anvendes stk. 1 fra dette tidspunkt.

4. Den medlemsstat, hvor de leverandører, som er omhandlet i stk. 2, er etableret eller, i mangel af et etableringssted, har deres bopæl eller sædvanlige opholdssted, skal give disse leverandører ret til at vælge, at leveringsstedet fastlægges i overensstemmelse med stk. 1, og dette valg skal mindst gælde for en periode på to kalenderår.

5. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til overvågning af den afgiftspligtige persons opfyldelse af de betingelser, der er omhandlet i stk. 2, 3 og 4.

6. Den tilsvarende værdi i national valuta af det beløb, der er anført i stk. 2, litra c), beregnes ved at anvende den vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank offentliggør på datoen for vedtagelse af Rådets direktiv (EU) 2017/2455 (*).

(* Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer (EUT L 348 af 29.12.2017, s. 7).«

2) Artikel 219a affattes således:

»Artikel 219a

1. Fakturering foretages efter reglerne i den medlemsstat, hvor leveringen af varer eller ydelser anses for at have fundet sted i henhold til bestemmelserne i afsnit V.
2. Uanset stk. 1 foretages fakturering efter følgende regler:
  - a) de gældende regler i den medlemsstat, hvor leverandøren har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra leveringen har fundet sted, eller, hvis der ikke findes et sådant hjemsted eller fast forretningssted, den medlemsstat, hvor leverandøren har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, når:
    - i) leverandøren ikke er etableret i den medlemsstat, hvor leveringen af varer eller ydelser anses for at have fundet sted i henhold til bestemmelserne i afsnit V, eller leveringen foretages uden medvirken af et forretningssted tilhørende leverandøren i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 192a, litra b), og den betalingspligtige for momsen er den person, som varerne eller ydelserne leveres til, medmindre kunden udsteder fakturaen (selvfakturering)
    - ii) leveringen af varer eller ydelser anses for ikke at have fundet sted i Fællesskabet i henhold til bestemmelserne i afsnit V
  - b) de gældende regler i den medlemsstat, hvor den leverandør, der gør brug af en af de særordninger, der er omhandlet i afsnit XII, kapitel 6, er registreret.
3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af artikel 244-248.«

3) Artikel 358a, nr. 1), affattes således:

- »1) »afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet«: en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted på Fællesskabets område.«

4) Artikel 361, stk. 1, litra e), affattes således:

- »e) en erklæring om, at vedkommende ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted på Fællesskabets område.«

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra den 1. januar 2021

Med virkning fra den 1. januar 2021 foretages følgende ændringer i direktiv 2006/112/EF:

1) I artikel 14 tilføjes følgende stykke:

»4. I dette direktiv forstås ved:

- 1) »fjernsalg af varer inden for Fællesskabet«: levering af varer, der af leverandøren eller for dennes regning forsendes eller transporteres, herunder hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til en kunde afsluttes, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) Leveringen af varer finder sted til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller til enhver anden ikkeafgiftspligtig person.
  - b) De leverede varer er hverken nye transportmidler eller varer, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller for hans regning efter montering eller installering.
- 2) »fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande«: levering af varer, der af leverandøren eller for dennes regning forsendes eller transporteres, herunder hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra et tredjelandsområde eller et tredjeland til en kunde i en medlemsstat, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) Leveringen af varer finder sted til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller til enhver anden ikkeafgiftspligtig person.
  - b) De leverede varer er hverken nye transportmidler eller varer, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller for hans regning efter montering eller installering.«

2) Følgende artikel tilføjes:

»Artikel 14a

1. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform eller portal eller tilsvarende midler formidler fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, anses denne afgiftspligtige person for selv at have modtaget og leveret disse varer.

2. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform eller portal eller tilsvarende midler formidler levering af varer i Fællesskabet fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, til en ikkeafgiftspligtig person, anses den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, for selv at have modtaget og leveret disse varer.«

3) Artikel 33 affattes således:

»Artikel 33

Uanset artikel 32

- a) anses leveringsstedet for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet for at være det sted, hvor varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes
- b) anses leveringsstedet for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande til en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes, for at være det sted, hvor varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes
- c) anses leveringsstedet for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande til den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes, for at være i denne medlemsstat, forudsat at momsangivelse for disse varer foretages i henhold til særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 4.«

4) Artikel 34 udgår.

5) Artikel 35 affattes således:

»Artikel 35

Bestemmelserne i artikel 33 finder ikke anvendelse på leveringer af brugte genstande, kunstgenstande, samlereobjekter og antikviteter som defineret i artikel 311, stk. 1, nr. 1)-4), eller på leveringer af brugte transportmidler som defineret i artikel 327, stk. 3, der pålægges moms i henhold til de gældende særordninger på området.«

6) I artikel 58 udgår stk. 2-6.

7) I afsnit V indsættes følgende kapitel:

»KAPITEL 3a

Tærskel for afgiftspligtige personer, der leverer varer omfattet af artikel 33, litra a, og tjenesteydelser omfattet af artikel 58

Artikel 59c

1. Artikel 33, litra a, og artikel 58 finder ikke anvendelse, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) leverandøren er etableret eller, i mangel af et etableringssted, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i én medlemsstat,
- b) ydelser leveres til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der er omhandlet i litra a), eller varerne forsendes eller transporteres til en anden medlemsstat end den medlemsstat, der er omhandlet i litra a), og
- c) den samlede værdi uden moms af de leveringer, der er omhandlet i litra b), overstiger ikke i det indeværende kalenderår 10 000 EUR eller det hertil svarende beløb i national valuta, hvilket heller ikke var tilfældet i det foregående kalenderår.

2. Når den tærskel, der er omhandlet i stk. 1, litra c), overskrides i løbet af et kalenderår, anvendes artikel 33, litra a), og artikel 58 fra dette tidspunkt.

3. Den medlemsstat, på hvis område varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten påbegyndes, eller hvor de afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser, er etableret, giver de afgiftspligtige personer, der foretager leveringer, der kan omfattes af bestemmelserne i stk. 1, ret til at vælge, at leveringsstedet fastlægges i overensstemmelse med artikel 33, litra a), og artikel 58, og dette valg skal mindst gælde for en periode på to kalenderår.

4. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til overvågning af den afgiftspligtige persons opfyldelse af de betingelser, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3.

5. Den tilsvarende værdi i national valuta af det beløb, der er omhandlet i stk. 1, litra c), beregnes ved at anvende den vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank offentliggør på datoen for vedtagelse af direktiv (EU) 2017/2455.«

8) Følgende artikel tilføjes:

»Artikel 66a

Uanset artikel 63, 64 og 65 indtræder afgiftspligten og forfalder momsen på det tidspunkt, hvor betaling modtages, for så vidt angår leveringer af varer, for hvilke momsen skal betales af den person, som formidler leveringen i henhold til artikel 14a.«

9) I artikel 143, stk. 1, indsættes følgende litra:

»ca) indførsel af varer, når moms skal angives i henhold til særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 4, og når det individuelle momsregistreringsnummer til anvendelsen af særordningen, som er tildelt leverandøren eller den formidler, der handler på vedkommendes vegne, i henhold til artikel 369q, senest ved indgivelsen af indførselsangivelsen er blevet oplyst til det kompetente toldsted i indførselsmedlemsstaten.

10) Artikel 220, stk. 1, nr. 2), affattes således:

»2) for levering af varer omhandlet i artikel 33, undtagen når en afgiftspligtig person gør brug af særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3«.

11) Følgende artikel tilføjes:

»Artikel 242a

1. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende facilitet formidler levering af varer eller ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i Fællesskabet i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit V, er den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, forpligtet til at føre regnskab over de pågældende leveringer. Sådanne regnskaber skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at skattemyndighederne i de medlemsstater, hvor de pågældende leveringer er afgiftspligtige, kan kontrollere, om momsen er bogført korrekt.

2. De i stk. 1 omhandlede regnskaber skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for de berørte medlemsstater.

Sådanne regnskaber skal opbevares i en periode på ti år fra udgangen af det år, hvor en transaktion blev foretaget.«

12) Overskriften til afsnit XII, kapitel 6, affattes således:

»Særordninger for afgiftspligtige personer, der leverer tjenesteydelser til ikkeafgiftspligtige personer eller foretager fjernsalg af varer«.

13) I artikel 358 udgår nr. 1), 2) og 3).

14) Overskriften til afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2 affattes således:

»Særordning for tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet«.

15) I artikel 358a tilføjes følgende nr.:

»3) »forbrugsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor leveringen af tjenesteydelser anses for at finde sted i henhold til afsnit V, kapitel 3.«

16) Artikel 359 affattes således:

»Artikel 359

Medlemsstaterne tillader en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, og som leverer tjenesteydelser til en ikkeafgiftspligtig person, der er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, at anvende denne særordning. Denne ordning finder anvendelse på alle tjenesteydelser, der leveres på denne måde inden for Fællesskabet.«

17) Artikel 362 affattes således:

»Artikel 362

Identifikationsmedlemsstaten tildeler den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i Fællesskabet, et individuelt momsregistreringsnummer til anvendelsen af denne særordning og meddeler vedkommende dette nummer elektronisk. På grundlag af de oplysninger, der anvendes til denne identifikation, kan forbrugsmedlemsstaterne anvende deres egne identifikationssystemer.«

18) Artikel 363, litra a), affattes således:

»a) hvis vedkommende meddeler den pågældende medlemsstat, at vedkommende ikke længere leverer tjenesteydelser, der er omfattet af denne særordning.«

19) Artikel 364 og 365 affattes således:

»Artikel 364

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, og som gør brug af denne særordning, indsender en momsangivelse elektronisk til identifikationsmedlemsstaten for hvert kalenderkvartal, uanset om der er leveret tjenesteydelser omfattet af denne særordning eller ej. Momsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Artikel 365

Momsangivelsen skal indeholde det individuelle momsregistreringsnummer til anvendelsen af denne særordning samt for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor der skal betales moms, den samlede værdi uden moms af de leveringer af tjenesteydelser omfattet af denne særordning, der er foretaget i afgiftsperioden, og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter sats. Også de gældende momssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal anføres i angivelsen.

Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til artikel 364. Denne efterfølgende momsangivelse skal angive den relevante forbrugsmedlemsstat, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.«

20) Artikel 368 affattes således:

»Artikel 368

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, og som gør brug af denne særordning, kan ikke foretage fradrag af momsbeløb i henhold til artikel 168. Uanset artikel 1, nr. 1), i direktiv 86/560/EØF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiv. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med tjenesteydelser, der er omfattet af denne særordning.

Hvis en afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kræves registreret i en medlemsstat for virksomhed, der ikke er omfattet af særordningen, skal vedkommende fradrage moms opkrævet i den pågældende medlemsstat vedrørende sin afgiftspligtige virksomhed omfattet af særordningen i den momsangivelse, der skal indgives efter dette direktivs artikel 250.«

21) Overskriften til afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3 affattes således:

»Særordning for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og for tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, som er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten.«

22) I artikel 369a tilføjes følgende nr.:

»3) »forbrugsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor leveringen af tjenesteydelser anses for at have fundet sted i henhold til afsnit V, kapitel 3, eller, i tilfælde af fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.«

23) Artikel 369b og 369c affattes således:

»Artikel 369b

Medlemsstaterne tillader en afgiftspligtig person, der foretager fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, og en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, og som leverer tjenesteydelser til en ikkeafgiftspligtig person, at anvende denne særordning. Denne særordning finder anvendelse på alle varer og tjenesteydelser, der leveres på denne måde inden for Fællesskabet.

Artikel 369c

En afgiftspligtig person skal til identifikationsmedlemsstaten anmelde påbegyndelse og ophør af sin afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning og ændringer i denne virksomhed, som gør, at vedkommende ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af særordningen. Denne anmeldelse skal foretages elektronisk.«

24) Artikel 369e ændres således:

a) Indledningen affattes således:

»Identifikationsmedlemsstaten udelukker en afgiftspligtig person fra særordningen i følgende tilfælde:«

b) Litra a) affattes således:

»a) hvis vedkommende meddeler, at vedkommende ikke længere foretager fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og ikke længere leverer tjenesteydelser omfattet af denne særordning.«

25) Artikel 369f og 369g affattes således:

»Artikel 369f

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, skal indsende en momsangivelse elektronisk til identifikationsmedlemsstaten for hvert kalenderkvartal, uanset om der er foretaget fjernsalg af varer inden for Fællesskabet eller leveret tjenesteydelser omfattet af denne særordning eller ej. Momsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Artikel 369g

1. Momsangivelsen skal indeholde det i artikel 369d nævnte momsregistreringsnummer og for hver forbrugsmedlemsstat, hvor der skal betales moms, vise den samlede værdi uden moms af fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og af leveringer af tjenesteydelser omfattet af denne særordning, der er foretaget i afgiftsperioden, og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter sats. Også de gældende momssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal anføres i angivelsen. Momsangivelsen skal også indeholde ændringer, som vedrører tidligere afgiftsperioder, jf. stk. 4.

2. Når varer i forbindelse med fjernsalg af varer inden for Fællesskabet omfattet af denne særordning forsendes eller transporteres fra andre medlemsstater end identifikationsmedlemsstaten, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi af sådanne salg for hver medlemsstat, hvorfra varerne er forsendt eller transporteret, samt det individuelle momsregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer, som hver af disse medlemsstater har tildelt. Momsangivelsen skal indeholde disse oplysninger for hver medlemsstat ud over identifikationsmedlemsstaten opdelt efter forbrugsmedlemsstat.

3. Når den afgiftspligtige person, der leverer tjenesteydelser omfattet af denne særordning, har et eller flere faste forretningssteder, som ikke befinder sig i identifikationsmedlemsstaten, og hvorfra tjenesteydelserne leveres, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi af disse tjenesteydelser for hver medlemsstat, hvor personen har et forretningssted, sammen med det individuelle momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummeret for dette forretningssted opdelt efter forbrugsmedlemsstat.

4. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse indenfor tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til artikel 369f. Denne efterfølgende momsangivelse skal angive den relevante forbrugsmedlemsstat, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.«

26) Artikel 369h, stk. 1, andet afsnit, andet punktum, affattes således:

»Hvis leveringerne er foretaget i andre valutaer, anvender den afgiftspligtige person, som gør brug af denne særordning, valutakursen på den sidste dag i afgiftsperioden, når momsangivelsen udfærdiges.«

27) Artikel 369i, stk. 1, affattes således:

»En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, indbetaler moms under henvisning til den relevante momsangivelse senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen.«

28) Artikel 369j affattes således:

»Artikel 369j

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kan for så vidt angår vedkommendes afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning ikke foretage fradrag af moms opkrævet i forbrugsmedlemsstaten i henhold til artikel 168. Uanset artikel 2, nr. 1), artikel 3 og artikel 8, stk. 1, litra e), i direktiv 2008/9/EF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiv.

Hvis en afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kræves registreret i en medlemsstat for virksomhed, der ikke er omfattet af denne særordning, skal vedkommende fradrage moms opkrævet i den pågældende medlemsstat vedrørende sin afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning i den momsangivelse, der skal indgives efter dette direktivs artikel 250.«

29) Artikel 369k, stk. 1, affattes således:

»1. En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af denne særordning. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at momsangivelsen er korrekt.«

30) I afsnit XII, kapitel 6, tilføjes følgende afdeling:

»AFDELING 4

Særordning for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande

Artikel 369l

I denne afdeling omfatter fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande kun varer, undtagen punktafgiftspligtige varer, i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR.

I denne afdeling og med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser forstås ved:

- 1) »afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet«: en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted på Fællesskabets område
- 2) »formidler«: en person, der er etableret i Fællesskabet og af den afgiftspligtige person, der foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande, er udpeget til at være betalingspligtig for moms og opfylde de forpligtelser, der er fastlagt i denne særordning, i den afgiftspligtige persons navn og på dennes vegne
- 3) »identifikationsmedlemsstat«:
  - a) hvis den afgiftspligtige person ikke er etableret i Fællesskabet, den medlemsstat, hvor vedkommende vælger at blive registreret
  - b) hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed uden for Fællesskabet, men har et eller flere faste forretningssteder deri, den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at ville gøre brug af denne særordning
  - c) hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed i en medlemsstat, denne medlemsstat

- d) hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed i en medlemsstat, denne medlemsstat
- e) hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed uden for Fællesskabet, men har et eller flere faste forretningssteder deri, den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor formidleren angiver at ville gøre brug af denne særordning.

I forbindelse med litra b) og e) gælder, at hvis den afgiftspligtige person eller formidleren har mere end ét fast forretningssted i Fællesskabet, er vedkommende bundet af beslutningen om at angive etableringsmedlemsstaten for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår

- 4) »forbrugsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.

Artikel 369m

1. Medlemsstaterne tillader følgende afgiftspligtige personer, som foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande, at gøre brug af denne særordning:

- a) enhver afgiftspligtig person, der er etableret i Fællesskabet, og som foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande
- b) enhver afgiftspligtig person, uanset om denne er etableret i Fællesskabet eller ej, som foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande, og som er repræsenteret ved en formidler, der er etableret i Fællesskabet
- c) enhver afgiftspligtig person, der er etableret i et tredjeland, med hvilket Unionen har indgået en aftale om gensidig bistand svarende til reglerne i Rådets direktiv 2010/24/EU (*) og forordning (EU) nr. 904/2010, og som foretager fjernsalg af varer fra dette tredjeland.

Disse afgiftspligtige personer skal anvende denne særordning på alle deres fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande.

- 2. Med henblik på stk. 1, litra b), kan ingen afgiftspligtig person udpege mere end én formidler på samme tid.

3. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt med opstilling af en liste over de tredjelande, som er omhandlet i stk. 1, litra c). Denne gennemførelsesretsakt vedtages i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, som er omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011, og med henblik herpå er udvalgt det udvalg, der er nedsat ved artikel 58 i forordning (EU) nr. 904/2010.

Artikel 369n

For så vidt angår fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande, for hvilke moms angives i henhold til denne særordning, indtræder afgiftspligten og forfalder momsen på leveringstidspunktet. Varerne anses for at være leveret på det tidspunkt, hvor betalingen modtages.

Artikel 369o

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, eller en formidler, der handler på vedkommendes vegne, skal til identifikationsmedlemsstaten anmelde påbegyndelse og ophør af sin virksomhed i henhold til denne særordning og ændringer i denne virksomhed, som gør, at vedkommende ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af særordningen. Denne anmeldelse skal foretages elektronisk.

Artikel 369p

1. De oplysninger, som en afgiftspligtig person, der ikke gør brug af en formidler, skal meddele identifikationsmedlemsstaten, inden vedkommende påbegynder brugen af denne særordning, omfatter følgende:

- a) navn
- b) postadresse
- c) elektronisk adresse og websteder
- d) momsregistreringsnummer eller nationalt skattnummer.

2. De oplysninger, som formidleren skal meddele identifikationsmedlemsstaten, inden vedkommende påbegynder brugen af denne særordning på vegne af en afgiftspligtig person, omfatter følgende:

- a) navn
- b) postadresse
- c) elektronisk adresse
- d) momsregistreringsnummer.

3. De oplysninger, som formidleren skal meddele identifikationsmedlemsstaten for hver afgiftspligtig person, som vedkommende repræsenterer, inden den afgiftspligtige person påbegynder brugen af denne særordning, omfatter følgende:

- a) navn
- b) postadresse
- c) elektronisk adresse og websteder
- d) momsregistreringsnummer eller nationalt skattnummer.
- e) pågældendes individuelle momsregistreringsnummer, der er tildelt i overensstemmelse med artikel 369q, stk. 3.

4. Enhver afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning, eller, hvis det er relevant, dennes formidler skal underrette identifikationsmedlemsstaten om eventuelle ændringer af de meddelte oplysninger.

Artikel 369q

1. Identifikationsmedlemsstaten tildeler den afgiftspligtige person, som gør brug af denne særordning, et individuelt momsregistreringsnummer til anvendelsen af særordningen og meddeler vedkommende dette nummer elektronisk.

2. Identifikationsmedlemsstaten tildeler en formidler et individuelt registreringsnummer og meddeler vedkommende dette nummer elektronisk.

3. Identifikationsmedlemsstaten tildeler formidleren et individuelt momsregistreringsnummer til anvendelsen af denne særordning for hver afgiftspligtig person, som vedkommende er udpeget for.

4. Det momsregistreringsnummer, der er tildelt i henhold til stk. 1, 2 og 3, anvendes kun med henblik på denne særordning.

Artikel 369r

1. Identifikationsmedlemsstaten sletter en afgiftspligtig person, der ikke gør brug af en formidler, fra identifikationsregisteret i følgende tilfælde:

- a) hvis personen til identifikationsmedlemsstaten meddeler, at vedkommende ikke længere foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande
- b) hvis det på anden måde må antages, at vedkommendes afgiftspligtige virksomhed med fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande er ophørt
- c) hvis personen ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af denne særordning
- d) hvis personen gang på gang undlader at følge reglerne for denne særordning.

2. Identifikationsmedlemsstaten sletter formidleren fra identifikationsregisteret i følgende tilfælde:

- a) hvis vedkommende i en periode på to på hinanden følgende kalenderkvartaler ikke har fungeret som formidler på vegne af en afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning
- b) hvis vedkommende ikke længere opfylder de øvrige betingelser for at fungere som formidler
- c) hvis vedkommende gang på gang undlader at følge reglerne for denne særordning.

3. Identifikationsmedlemsstaten sletter en afgiftspligtig person, der er repræsenteret ved en formidler, fra identifikationsregisteret i følgende tilfælde:

- a) hvis formidleren meddeler identifikationsmedlemsstaten, at denne afgiftspligtige person ikke længere foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande
- b) hvis det på anden måde må antages, at denne afgiftspligtige persons afgiftspligtige virksomhed med fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande er ophørt
- c) hvis denne afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af denne særordning
- d) hvis denne afgiftspligtige person gang på gang undlader at følge reglerne for denne særordning
- e) hvis formidleren meddeler identifikationsmedlemsstaten, at vedkommende ikke længere repræsenterer denne afgiftspligtige person.

Artikel 369s

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, eller dennes formidler skal for hver måned indsende en momsangivelse elektronisk til identifikationsmedlemsstaten, uanset om der er foretaget fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande eller ej. Momsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Skal en momsangivelse indsendes i overensstemmelse med første afsnit, må medlemsstaterne ikke med henblik på moms pålægge yderligere forpligtelser eller andre formaliteter ved indførsel.

Artikel 369t

1. Momsangivelsen skal indeholde det i artikel 369q nævnte momsregistreringsnummer og for hver forbrugsmedlemsstat, hvor der skal betales moms, vise den samlede værdi uden moms af de fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande, for hvilke moms er forfaldet i afgiftsperioden, og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter sats. Også de gældende momssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal anføres i angivelsen.

2. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse indenfor tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indgives i henhold til artikel 369s. Denne efterfølgende momsangivelse skal angive den relevante forbrugsmedlemsstat, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.

Artikel 369u

1. Momsangivelsen udfærdiges i euro.

Medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, kan kræve, at momsangivelsen udfærdiges i deres nationale valuta. Hvis leveringer er foretaget i andre valutaer, anvender den afgiftspligtige person, som gør brug af denne særordning, eller hans formidler valutakursen på den sidste dag i afgiftsperioden, når momsangivelsen udfærdiges.

2. Omregning sker ved anvendelse af de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den pågældende dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.

Artikel 369v

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, eller dennes formidler indbetaler momsen under henvisning til den relevante momsangivelse senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen.

Betaling sker til en bankkonto denomineret i euro, der er udpeget af identifikationsmedlemsstaten. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at betaling sker til en bankkonto denomineret i deres egen valuta.

Artikel 369w

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kan for så vidt angår vedkommendes afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning ikke foretage fradrag af moms opkrævet i forbrugsmedlemsstaten i henhold til artikel 168. Uanset artikel 1, nr. 1), i direktiv 86/560/EØF og artikel 2, nr. 1), og artikel 3 i direktiv 2008/9/EF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiver. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med varer, der er omfattet af denne særordning.

Hvis en afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kræves registreret i en medlemsstat for virksomhed, der ikke er omfattet af denne særordning, skal personen fradrage moms opkrævet i den pågældende medlemsstat vedrørende sin afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning i den momsangivelse, der skal indgives efter dette direktivs artikel 250.

Artikel 369x

1. En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af denne særordning. En formidler skal føre regnskab for hver af de afgiftspligtige personer, som vedkommende repræsenterer. Disse regnskaber skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at momsangivelsen er korrekt.

2. De i stk. 1 omhandlede regnskaber skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for forbrugsmedlemsstaten og for identifikationsmedlemsstaten.

Regnskaber skal opbevares i en periode på ti år fra udgangen af det år, hvor en transaktion blev foretaget.

(*) Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).«

31) I afsnit XII tilføjes følgende kapitler:

»KAPITEL 7

Særordning for angivelse og betaling af moms ved indførsel*Artikel 369y*

Hvis særordningen i kapitel 6, afdeling 4, ikke anvendes på indførsel af varer, undtagen punktafgiftspligtige varer, i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, tillader indførselsmedlemsstaten en person, der på vegne af den person, til hvem varerne er bestemt, frembyder varerne til toldmyndighederne på Fællesskabets område, at gøre brug af en særordning for angivelse og betaling af moms ved indførsel for så vidt angår varer, hvis forsendelse eller transport afsluttes i denne medlemsstat.

Artikel 369z

1. Ved anvendelsen af denne særordning gælder følgende:

- a) Den person, til hvem varerne er bestemt, er betalingspligtig for momsen.
- b) Den person, der frembyder varerne til toldmyndighederne på Fællesskabets område, opkræver momsen fra den person, til hvem varerne er bestemt, og foretager betaling af denne moms.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at den person, der frembyder varerne til toldmyndighederne på Fællesskabets område, træffer passende foranstaltninger til at sikre, at den person, til hvem varerne er bestemt, betaler den korrekte afgift.

Artikel 369za

Uanset artikel 94, stk. 2, kan medlemsstaterne fastsætte, at indførselsmedlemsstatens gældende normalsats for moms anvendes, når der gøres brug af denne særordning.

Artikel 369zb

1. Medlemsstaterne tillader, at moms opkrævet i henhold til denne særordning meddeles elektronisk i en månedlig angivelse. Angivelsen skal indeholde den samlede opkrævede moms i den relevante kalendermåned.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at den i stk. 1 omhandlede moms betales senest ved udgangen af måneden efter indførslen.
3. Personer, der gør brug af denne særordning, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af denne særordning, for en periode fastlagt af indførselsmedlemsstaten. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at indførselsmedlemsstatens skatte- eller toldmyndigheder kan fastslå, at den angivne moms er korrekt, og regnskabet skal efter anmodning fra indførselsmedlemsstaten gøres elektronisk tilgængeligt.

KAPITEL 8

Modværdier

Artikel 369zc

1. Modværdien i national valuta af beløb i euro i forbindelse med beløbet omhandlet i artikel 369l, stk. 1, og artikel 369y fastsættes en gang om året. Dagkurserne den første hverdag i oktober anvendes med virkning fra den 1. januar i det følgende år.
2. Medlemsstaterne kan afrunde det beløb i national valuta, der opnås ved omregning af beløbene i euro.
3. Medlemsstaterne kan bibeholde det beløb uændret, der gælder på tidspunktet for den i stk. 1 omhandlede årlige justering, såfremt omregningen af beløbet udtrykt i euro inden den i stk. 2 nævnte afrunding medfører en ændring af beløbet udtrykt i national valuta på under 5 % eller en nedsættelse af beløbet.«

Artikel 3

Ændring af direktiv 2009/132/EF

Med virkning fra den 1. januar 2021 udgår afsnit IV i direktiv 2009/132/EF.

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2018 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2020 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2 og 3. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1, fra den 1. januar 2019.

De anvender de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2 og 3, fra den 1. januar 2021.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 6***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. december 2017.

På Rådets vegne

T. TÖNISTE

Formand
